

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 3.11.2005
KOM(2005) 540 končno

POROČILO KOMISIJE SVETU IN EVROPSKEMU PARLAMENTU

Poročilo Komisije o izvajanju Direktive 96/61/ES o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja

POROČILO KOMISIJE SVETU IN EVROPSKEMU PARLAMENTU

Poročilo Komisije o izvajanju Direktive 96/61/ES o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja

(Besedilo velja za EGP)

1. UVOD

To poročilo je pripravljeno na podlagi člena 16(3) Direktive Sveta 96/61/ES o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja¹ (Direktiva IPPC). Poročilo zajema obdobje od 2000 do 2002 in je zato omejeno na 15 držav članic. To je prvo poročilo o izvajanju Direktive od začetka njene veljavnosti oktobra 1999.

Cilj Direktive IPPC je celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja, ki ga povzroča 45 000 velikih industrijskih obratov v EU-15. S sistemom za določanje pogojev v dovoljenju, ki temelji na najboljših razpoložljivih tehnologijah, obravnava navedena direktiva vprašanje najpomembnejših emisij v vodo, zrak ali zemljo ter druge vplive na okolje.

To poročilo povzema podatke, ki so jih poslale države članice na podlagi vprašalnika, ki ga je sprejela Komisija². Na vprašalnik so odgovorile vse države članice. Večina držav članic je odgovorila z zamudo. Komisija ni preverila vseh podatkov, ki so jih predložile države članice, vendar je bila analiza odgovorov opravljena v zunanji študiji³, izdelani za Komisijo. Hkrati je Komisija, kot je predstavljeno v tem poročilu, opravila svojo analizo skladnosti nacionalne zakonodaje z Direktivo IPPC.

Komisija je že v sporočilu „Prizadevanja za trajnostno proizvodnjo“⁴ junija 2004 izpostavila nekatere ključne probleme izvajanja. Temu je sledilo posvetovanje o izvajanju in morebitni nadgradnji Direktive IPPC, ugotovitve navedenega sporočila pa so upoštevane v tem poročilu.

2. SPLOŠNI NAPREDEK PRI IZVAJANJU

Direktiva IPPC se uporablja za nove obrate od 30. oktobra 1999 dalje, kar je bil rok za prenos. Za obstoječe obrate je končni rok za doseganje popolne skladnosti z Direktivo 30. oktober 2006, razen če so v obratu pred tem datumom izvedene „znatne spremembe“.

¹ UL L 257, 10.10.1996, str. 26.

² Odločba Komisije z dne 31. maja 1999 o vprašalniku v zvezi z Direktivo Sveta 96/61/ES o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja, UL L 148, 15.6.1999, str. 39.

³ „Analiza prvih poročil držav članic o izvajanju Direktive IPPC“, LDK-ECO, junij 2004, glej

⁴ http://europa.eu.int/comm/environment/ippc/ippc_ms_implementation.htm#ImplementationReps

COM(2003) 354 konč., Prizadevanja za trajnostno proizvodnjo, napredek pri izvajanju Direktive Sveta 96/61/ES o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja.

Zamude pri prenosu

Na splošno je bila Direktiva IPPC prenesena s precejšnjimi zamudami. Do konca leta 2004 so države članice EU-15 končno prenesle Direktivo, vendar v zakonodaji nekaterih držav članic še vedno ostajajo vrzeli.

Komisija je preverila prenos v vseh starih držav članic. Zakonodaje novih držav članic se preverjajo. V veliki večini držav članic so bile ugotovljene številne pomanjkljivosti. Nekatere države članice (Finska, Švedska in Avstrija) so spremenile svojo zakonodajo v skladu s pripombami Komisije, vendar pa proti Belgiji, Danski, Franciji, Nemčiji, Grčiji, Nizozemski, Luksemburgu in Španiji tečejo postopki zaradi kršitev. Leta 2004 je Evropsko sodišče prvič odločalo o nepopolnem prenosu Direktive IPPC v primeru avstrijske zakonodaje⁵.

Različni pristopi k prenosu

Številne države članice so pri prenosu Direktive odločile za različne pristope.

V mnogih državah članicah so že bili vzpostavljeni celoviti sistemi izdajanja dovoljenj. Nekatere države članice (na primer Francija in Švedska) so razmeroma malo spremenile svojo obstoječo nacionalno zakonodajo. Posledica so velike razlike med pristopi za prenos Direktive IPPC. V mnogih državah članicah še vedno prevladujejo nekateri elementi obstoječih sistemov.

Druge države članice (kot so Portugalska, Španija in Grčija), ki niso imele vzpostavljenih celovitih sistemov izdajanja dovoljenj, so običajno ob doslednejšem upoštevanju določb Direktive oblikovale novo zakonodajo ter nove celovite sisteme izdajanja dovoljenj in postopke, kljub vsemu pa nekatere od njih zamujajo pri vzpostavljanju v celoti delujočega sistema izdajanja dovoljenj.

Omejeno število izdanih dovoljenj IPPC

Države članice so (za obdobje do konca leta 2002) prijavile približno 45 000 obratov, za katere velja Direktiva IPPC. V prvem poročevalnem obdobju so bila 5545 obratom podeljena dovoljenja za znatne spremembe (4750) ali za nove obrate (795). To je približno 13 % vseh obratov.

Vseeno pa ti podatki ne izražajo skupnega števila izdanih dovoljenj IPPC, ker vprašalnik za poročilo ni zahteval poročanja o številu novih, posodobljenih ali na novo proučenih dovoljenj za obstoječe obrate. Zato je na tej stopnji razvidna le delna podoba izvajanja. Države članice so začele izdajati tudi dovoljenja za nove obrate ali posodabljati pogoje obstoječih dovoljenj, vendar na tej stopnji EU nima na voljo zbirnih podatkov.

Kljub temu zaenkrat dostopni podatki kažejo na pomembne razlike med državami članicami glede števila izdanih dovoljenj. Na primer, Italija, Španija in Portugalska so prijavile vsaka manj kot 10 izdanih dovoljenj za „znatne spremembe“ v obstoječih obratih, medtem ko je več drugih držav članic poročalo o znatno višjem številu izdanih dovoljenj za to vrsto obratov. Grčija ni predložila podatkov o številu izdanih dovoljenj.

⁵ C-78/04 Komisija/Avstrija (Sodba z dne 18. novembra 2004, UL C 6, 8.1.2005, str. 18).

Potreba po pospešenem napredovanju za zagotavljanje celovitega izvajanja do oktobra 2007

Kot je zabeleženo v Sporočilu iz junija 2003, je več držav članic le malo napredovalo pri praktičnem izvajanju Direktive.

Zato obstaja skrb, da bo neposredno pred rokom v oktobru 2007 vloženih nesorazmerno veliko število vlog za dovoljenja. To bi lahko povzročilo nesorazmerno breme za pristojne organe, ki ga morda ne bi mogli obvladovati. Končni rezultat bi lahko bilo neupoštevanje rokov za izdajo ali posodobitev dovoljenj ali zmanjšana regulativna pozornost, ki zahtev Direktive ne izpolnjuje v celoti.

Razen tega ne zadostuje zgolj izdaja dovoljenja do 30. oktobra 2007. Obratom je treba zagotoviti dovolj časa, da do tega datuma v celoti izpolnijo zahteve Direktive. Še zlasti, kot je navedeno v členu 9(4) Direktive, morajo vsi obrati delovati v skladu s pogoji v dovoljenju, ki temeljijo na najboljših razpoložljivih tehnologijah, ob upoštevanju tehničnih lastnosti posameznega obrata, njegove umestitve v prostoru in krajevnih okoljskih razmer.

Komisija od držav članic zato še naprej zahteva izvajanje načrtovanega in proaktivnega pristopa, da bi do 30. oktobra 2007 v celoti izpolnile zahteve Direktive.

3. POSEBNA VPRAŠANJA V ZVEZI S PRENOSOM IN IZVAJANJEM

Splošne obveznosti upravljavcev in vloge za dovoljenja

Te določbe Direktive so države članice večinoma ustrezno prenesle.

Uskladitev med organi v postopku izdaje dovoljenj

Države članice so razvile različne sisteme za zagotavljanje usklajevanja med organi. Nekatere države članice so imenovale en sam organ, druge se opirajo na več pristojnih organov (na primer na Portugalskem, kjer je bilo imenovanih več pristojnih organov, od katerih je vsak odgovoren za svoj del postopka: uskladitev, posvetovanje in izdajanje dovoljenj). Uskladitev med temi organi je lahko v nekaterih državah članicah bolj zapletena, npr. v Nemčiji in na Nizozemskem, kjer v nekaterih okoliščinah še vedno uporabljajo ločena dovoljenja za vodo.

Določanje pogojev v dovoljenju, ki temeljijo na najboljših razpoložljivih tehnologijah

Razmere se med državami članicami razlikujejo. Nekatere članice so sestavile dokumente s smernicami, da bi pomagale pristojnim organom, medtem ko druge niso objavile takih posebnih dokumentov. Nekatere države članice so vzpostavile sektorsko zakonodajo, ki temelji na najboljši razpoložljivi tehnologiji.

Velika večina držav članic navaja, da se referenčni dokumenti o najboljših možnih tehnologijah (BREF), ki jih je objavila Komisija v skladu s členom 16(2) Direktive o izmenjavi informacij o najboljših razpoložljivih tehnologijah, upoštevajo v splošnem in v posebnih primerih, ko se določajo najboljše razpoložljive tehnologije. Vendar tega vsa ustrezna zakonodaja ne obravnava sistematično. Treba je upoštevati, da je

Evropsko sodišče podatke, objavljene v BREF, uporabilo za odredbo⁶ o opredelitvi odpadkov.

Pogoji v dovoljenju in spremembe v obratih

Večina držav članic je zahteve Direktive v zvezi z zadevami, ki naj jih obravnavajo pogoji v dovoljenju, in predpise za spremembe, ki jih upravljavci uvajajo v obstoječe obrate. Le Združeno kraljestvo je izdalo posebna navodila, da bi pomagali pristojnim organom pri razlagi pojma „znatnih sprememb“ v obratovanju.

Več držav članic (vsaj 8) je izkoristilo možnost iz Direktive za oblikovanje splošnih predpisov, običajno v obliki zakonodaje, namesto vključevanja nekaterih zahtev v pogoje posameznih dovoljenj. V številnih primerih so ti predpisi veljali pred Direktivo IPPC.

Ponovno preverjanje in pregled dovoljenj

Ponovno preverjanje in pregled dovoljenj v rednih časovnih presledkih sta ključna elementa za zagotavljanje dinamičnega regulativnega sistema. Pri ponovnem preverjanju in posodabljanju dovoljenj vse države članice upoštevajo zakonodajne določbe. Vseeno številne države članice niso vzpostavile jasnih postopkov ponovnega preverjanja, ki vključujejo, na primer, določeno pogostost ponovnega preverjanja.

Predpisana kakovost okolja

Vse države članice so navedle, da nacionalni in regionalni pravni predpisi prenašajo obveznost za zahtevo po dodatnih pogojih v dovoljenjih IPPC, kadar predpisana kakovost okolja zahteva pogoje, strožje od tistih, ki so dosegljivi z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij. Vseeno večina držav članic ni poročala o pojavljanju takih primerov. To lahko pojasnimo z nepopolnim izvajanjem te določbe ali z dejstvom, da so pogoji najboljših razpoložljivih tehnologij ustrezni za doseganje predpisane kakovosti okolja v posameznih primerih. V prejšnjem primeru obveznost držav članic, da dosegajo skladnost s predpisano kakovostjo okolja ostaja v skladu z drugim instrumentom Skupnosti, ki določa to kakovost.

Izpolnjevanje pogojev v dovoljenju

Večina držav članic je oblikovala postopke za preverjanje izpolnjevanja pogojev v dovoljenju, v splošnem s pregledi na kraju samem. Pogostost takih pregledov in uporaba „samospremljanja“, ki ga izvajajo upravljavci ali neupravni organi (npr. akreditirani laboratoriji), sta v državah članicah različni. Obveznost upravljavcev, da pristojne organe redno obveščajo o rezultatih spremljanja in nadzorovanja izpustov, je bila vpeljana v večini držav članic. Nekatere države članice še vedno razvijajo postopke za redne preglede.

Postopki in pogostost se med državami članicami bistveno razlikujejo. Na primer Švedska preglede vsakega obrata izvaja v povprečju vsaki dve leti, Francija je razvila letni program pregledov, v Španiji pa pristojni organi preglede opravljajo na lastno pobudo.

⁶ C-235/02 Predhodno vprašanje (odredba z dne 25. januarja 2004, UL C 94, 17.4.2004, str. 13).

Število izvršilnih ukrepov (uradnih ali kazenskih) se med državami članicami zelo razlikuje. Na primer, Nizozemska je poročala o 310 izvršilnih ukrepih, Francija o 148 uspešnih kazenskih pregonih, več držav članic pa ni sporočilo števila ali vrste izvršilnih ukrepov, ki so jih izvedle v poročevalnem obdobju.

Dostop do informacij in sodelovanje javnosti

Vse države članice so poročale o pravnih določbah za zagotavljanje dostopnosti informacij in sodelovanje javnosti v postopku izdaje dovoljenj. Za javno posvetovanje o vlogah za dovoljenja je običajno zagotovljeno obdobje približno enega meseca.

Nekaj držav članic (npr. Irska) je poročalo o ukrepih za dejavno obveščanje javnosti o njihovi pravici do informacij in sodelovanja (na primer z uporabo objav, brošur, splošnih obveščevalnih kampanj ali informacij na medmrežju). Na splošno se javnost obvešča s posebnimi obvestili o dovoljenjih (na primer v časopisih ali na uradnih oglasnih deskah).

Države članice niso poročale o znatnem vplivu omejitev iz Direktive 90/313/ES o prostem dostopu do informacij o okolju⁷, na primer v zvezi s trgovskimi in industrijskimi zaupnimi podatki.

Čezmejni vplivi

Države članice so poročale o majhnem številu primerov čezmejnega sodelovanja. To lahko izraža nepopolno izvajanje obveznosti sodelovanja med pristojnimi organi zadevnih držav članic v primerih morebitnih čezmejnih vplivov. Večina držav članic ni poročala o postopkih za zagotavljanje ustrezne dostopnosti informacij in sodelovanje v postopkih za izdajo dovoljenj drugih držav članic.

Poročanje o mejnih vrednostih emisij

V primerjavi s podatki o reprezentativnih mejnih vrednostih emisij, ki so jih predhodno predložile države članice, je težko zanesljivo sklepati o naraščajočih ali padajočih trendih teh vrednosti. Primerjava sporočenih mejnih vrednosti emisij, katere cilj je preverjanje njihovega pričakovanega zblíževanja, v večini primerov ni mogoča zaradi različnih načinov, ki jih uporabljajo države članice za izražanje teh mejnih vrednosti v dovoljenjih (npr. za različna časovna obdobja ali z različnimi statističnimi zahtevami po usklajenosti). Glede na omejeno uporabo teh podatkov si bo Komisija prizadevala, da bi bil ta postopek pri pregledu Direktive bolj prilagojen možnim koristim.

4. PRIPOMBE V ZVEZI Z DIREKTIVO IPPC

Splošna pozitivna ocena Direktive

Čeprav so številne države članice poudarile svoje omejene praktične izkušnje z izvajanjem Direktive IPPC v poročevalnem obdobju, je splošno stališče držav članic, da je ta direktiva učinkovito sredstvo za boj proti onesnaževanju industrijskih

⁷ L 158, 23.6.1990, str. 56.

obratov in prinaša številne prednosti, zlasti v zvezi z celostnim in preventivnim pristopom, izvajanjem pogojev v dovoljenju, ki temeljijo na najboljši razpoložljivi tehnologiji, posodabljanjem dovoljenj, izboljšanjem spremljanja in dostopa do informacij ter sodelovanjem javnosti v postopku za izdajo dovoljenja. Nekatere države članice so poudarile, da je izvajanje Direktive prineslo upravno poenostavitev in vzpostavilo boljši dialog med pristojnimi organi in upravljavci. Dokumenti BREF, ki jih je objavila Komisija v skladu s členom 16(2) Direktive, se štejejo za uporabna sredstva za določanje in razširjanje najboljše razpoložljive tehnologije.

Nekatere države članice so izrazile željo po večji tehnični skladnosti Direktive IPPC z drugo zakonodajo Skupnosti o industrijskih emisijah, zlasti z Direktivo 2001/80/ES o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav⁸ in Direktivo 2000/76/ES o sežiganju odpadkov⁹.

Druge pripombe

Komisija je prejela približno 100 odgovorov na Sporočilo iz leta 2003 o Direktivi IPPC¹⁰. Velika večina interesnih skupin ne zahteva temeljitih sprememb Direktive, ampak predpisano stabilnost. Vendar pa številni odgovori predlagajo tehnične spremembe za izboljšanje Direktive.

Razen tega številne države članice (zlasti Združeno kraljestvo in Nizozemska) ter nekatera industrijska združenja zahtevajo bolj korenito spremembo Direktive za zagotovitev več možnosti trgovanja z emisijami, zlasti NO_x in SO₂, kot nadomestilo postopka za izdajo dovoljenja, ki temelji na najboljši razpoložljivi tehnologiji. Navidezno obstaja tudi soglasna zahteva po razvoju navodil o ključnih vprašanjih izvajanja Direktive.

Evropski parlament je v Resoluciji z dne 28. februarja 2004 sporočil splošno pozitivno stališče v zvezi z Direktivo in poziva države članice, da si po najboljših močeh prizadevajo za izvajanje Direktive. Ob tem je Evropski parlament zaskrbljen v zvezi s „presenetljivimi odstopanji pri izvajanju“ in poziva k večjem prizadevanju za spremljanje izvajanja Direktive in razvoj navodil.

5. NADALJNI KORAKI – AKCIJSKI NAČRT IN PREGLED DIREKTIVE

V zvezi z glavnimi izzivi in vprašanji o izvajanju Direktive je Komisija zaskrbljena v zvezi s hitrostjo izvajanja Direktive v številnih državah članicah in se je zato odločila, da bo okrepila spodaj predstavljene ukrepe za lažje in pravočasno zagotavljanje popolne skladnosti.

Ukrep 1. Zagotovitev celovitega prenosa Direktive

Številne države članice še vedno niso ustrezno prenesle Direktive IPPC. To je povzročilo številne primere kršitev. Komisija bo te primere kršitev obravnavala vestno, da bo zagotovila celovit prenos.

⁸ UL L 309, 27.11.2001, str. 1.

⁹ UL L 332, 28.12.2000, str. 91.

¹⁰ Za več informacij o posvetovanju glej

http://europa.eu.int/comm/environment/ipcc/ipcc_ms_implementation.htm#CommCommunication

Ukrep 2. Okrepitev spremljanja napredka v zvezi s celovitim izvajanjem Direktive IPPC do 30. oktobra 2007

Celovito izvajanje Direktive IPPC do oktobra 2007 ostaja izziv v številnih državah članicah. Zagotovitev predvidenega izvajanja Direktive zahteva hiter napredek ter močnejšo politično podporo ter upravna sredstva nacionalnih uprav in pristojnih organov.

Komisija zato določa kazalce za redno spremljanje napredka držav članic v zvezi z izpolnjevanjem roka 30. oktober 2007. Kazalci bodo zlasti vsebovali informacije o številu identificiranih obratov in številu izdanih ali posodobljenih dovoljenj v državah članicah. Te informacije bodo na voljo javnosti, tudi prek medmrežja.

Komisija bo obiskala tudi pristojne organe držav članic, v katerih so za celovito izvajanje Direktive potrebna znatna dodatna prizadevanja.

Ukrep 3. Preverjanje skladnosti

Komisija je doslej prejela zelo malo pritožb o morebitni neustrezni uporabi Direktive IPPC v določenih obratih.

Vseeno je Komisija v zvezi s tveganji morebitne zlorabe prilagodljivosti Direktive uvedla številne ukrepe za preverjanje uporabe Direktive:

- Komisija bo okrepila uporabo Evropskega registra emisij onesnaževal (EPER)¹¹ za ugotovitev glavnih industrijskih onesnaževalcev in preučitev uporabe Direktive IPPC s strani teh obratov. Komisija je zlasti identificirala obrate, odgovorne za velike emisije določenega onesnaževala¹², in bo spremljala ukrepe, ki jih sprejemajo države članice, za zagotovitev, da bodo obrati v celoti izvajali Direktivo IPPC do 30. oktobra 2007.
- Komisija je uvedla tudi projekt za nadaljnjo preučitev napredka pri izvajanju Direktive v državah članicah in, v zvezi s tridesetimi določenimi obrati IPPC, ki naj bi bili izbrani znotraj EU, za oceno stopnje, do katere dovoljenja in delovanje obratov izpolnjujejo zahteve Direktive.
- Leta 2006 bo Komisija uvedla projekt za preučitev stopnje, do katere splošno obvezujoči predpisi, določeni v nekaterih državah članicah, izpolnjujejo zahteve Direktive.

Če Komisija ugotovi primere neustrezne uporabe Direktive, bo sprejela vse potrebne ukrepe, vključno s postopki za ugotavljanje kršitve, če je to potrebno. V zvezi s tem ima lahko nedavna sodna odločba Sodišča Evropskih skupnosti¹³ zoper Grčijo pomembne posledice za morebitne primere izvajanja v zvezi z Direktivo IPPC. Po mnenju SES Grčija ni izpolnila svojih obveznosti v skladu z Direktivo 84/360/EGS o

¹¹ Odločba 2000/479/ES; UL L 192, 28.7.2000, glej www.eper.cec.eu.int

¹² Glej poročilo o pregledu EPER
<http://www.eper.cec.eu.int/eper/documents/EPER%20Review%20report,%20final.pdf>

¹³ Zadeva C-364/03, Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki (sodba z dne 7. julija 2005, UL C 217, 3.9.2005, str. 9).

boju proti onesnaževanju zraka iz industrijskih obratov¹⁴, ker ni določila politik ali strategij za postopno prilagoditev elektrarne v Linoperamati v skladu z najboljšo razpoložljivo tehnologijo.

Ukrep 4. Zaključek prvega kroga dokumentov BREF in začetek njihovega pregledovanja

Dokumenti BREF so pomembna sredstva za izvajanje Direktive. Komisija si po najboljših močeh prizadeva za zagotovitev zaključka prvega kroga dokumentov BREF (v celoti 32 dokumentov BREF) do konca leta 2005. Razen tega države članice in zadevne industrije obravnavajo postopek pregleda nekaterih obstoječih dokumentov BREF, v katerih so na voljo informacije in znanje iz raziskave, ki se bo začel leta 2005.

Ukrep 5. Potreba po pojasnitvi nekaterih pravnih vprašanj in tehničnem pregledu Direktive

Nedavno posvetovanje z državami članicami je pokazalo, da razlaga opisa dejavnosti v Prilogi I k Direktivi in izraza „obrat“ potrebuje nadaljnja navodila za podpiranje izvajanja. Komisija zato tesno sodeluje z državami članicami in podpira pripravo takih navodil, ki morajo biti končana leta 2006 in objavljena na medmrežju. Ta navodila med drugim temeljijo na obstoječih razlagalnih stališčih, ki jih je predložila Komisija po sprejetju te direktive.

Komisija je izrazila tudi potrebo po tehničnem pregledu Direktive IPPC za pojasnitev nekaterih nejasnosti in zagotovitev boljše ureditve. Razen tega je razvoj tematskih strategij kot del šestega okoljskega akcijskega programa¹⁵ poudaril, da lahko Direktiva IPPC znatno prispeva k tem pobudam, v zvezi s tem pa je treba obravnavati tudi morebitne spremembe Direktive (zlasti v zvezi s področjem uporabe).

Ukrep 6. Ocena načinov za poenostavitev obstoječe zakonodaje o industrijskih emisijah v smislu boljše ureditve

Posvetovanje, izvedeno leta 2003 s Sporočilom o izvajanju Direktive IPPC, razprave Sveta (zlasti v zvezi z izvajanjem poenostavitve zakonodaje¹⁶) in nedavno Sporočilo Komisije „Boljša ureditev za rast in ustvarjanje delovnih mest v Evropski uniji“¹⁷ poudarjajo potrebo po pregledu skladnosti Direktive IPPC z drugimi zakonodajnimi dokumenti. To vprašanje je bilo izrecno obravnavano v poročilih, ki jih je objavilo Evropsko omrežje za izvajanje in uveljavljanje okoljskega prava (IMPEL)¹⁸.

V zvezi s pregledom Direktive IPPC Komisija ocenjuje načine za poenostavitev obstoječe zakonodaje o industrijskih emisijah (Direktive IPPC in ustrezne sektorske

¹⁴ UL L 1984, 188, str. 20.

¹⁵ Sklep 1600/2002/ES o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti; UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

¹⁶ Glej na primer sklepe Evropskega sveta z dne 23. marca 2005, http://ue.eu.int/ueDocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ec/84335.pdf

¹⁷ COM (2005) 97 konč., 16.3.2005.

¹⁸ Glej <http://europa.eu.int/comm/environment/impel/>

zakonodaje, kot so direktive o velikih kurilnih napravah, sežiganju odpadkov in uporabi organskih topil¹⁹).

Ukrepi 7. Ocena uporabe morebitnih tržno zasnovanih instrumentov in drugih pobud

Direktiva IPPC temelji na dinamičnem konceptu v zvezi z opredelitvijo najboljše razpoložljive tehnologije. V praksi pa lahko upravljavci po izdaji dovoljenja IPPC in glede na pristop ustreznega pristojnega organa sprejmejo najmanjši in statičen pristop za zagotovitev, da so strogo izpolnjeni pogoji za dovoljenje.

Komisija zato ocenjuje razvoj pobud, v zvezi s pregledom Direktive IPPC, na primer z uporabo tržno osnovanih instrumentov (npr. sistemov trgovanja z emisijami, davki in pristojbinami), da bo spodbudila upravljavce, da bodo presegli predpisane zahteve, določene v skladu z Direktivo IPPC in bodo podprli inovativne okoljske tehnologije.

6. SKLEPNE OPOMBE

Pregled IPPC bo potekal leta 2006 in se bo zaključil 2007 s Sporočilom Komisije s priloženim zakonodajnim predlogom, če je to primerno. Komisija ustanavlja svetovalno skupino za pregled IPPC za zagotovitev posvetovanja in tesnega sodelovanja z državami članicami ter drugimi interesnimi skupinami. Leta 2006 bo organizirana tudi javna obravnava.

Pregled bo ocenil cilj za izboljšanje delovanja Direktive, vključno z drugo zakonodajo v zvezi z industrijskimi emisijami, in pri tem ne bo spremenil glavnih načel in ravni prizadevanj. Vendar to ne sme odvrniti držav članic od pravičnega in pravočasnega izvajanja Direktive. Predvsem mora ostati glavna prednostna naloga držav članic celostno izvajanje Direktive do 30. oktobra 2007.

¹⁹ Direktiva Sveta 1999/13/ES z dne 11. marca 1999 o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih dejavnostih in obratih; UL L 85, 29.3.1999, str. 1.